Quelle: http://manuscripta.at/?ID=496
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

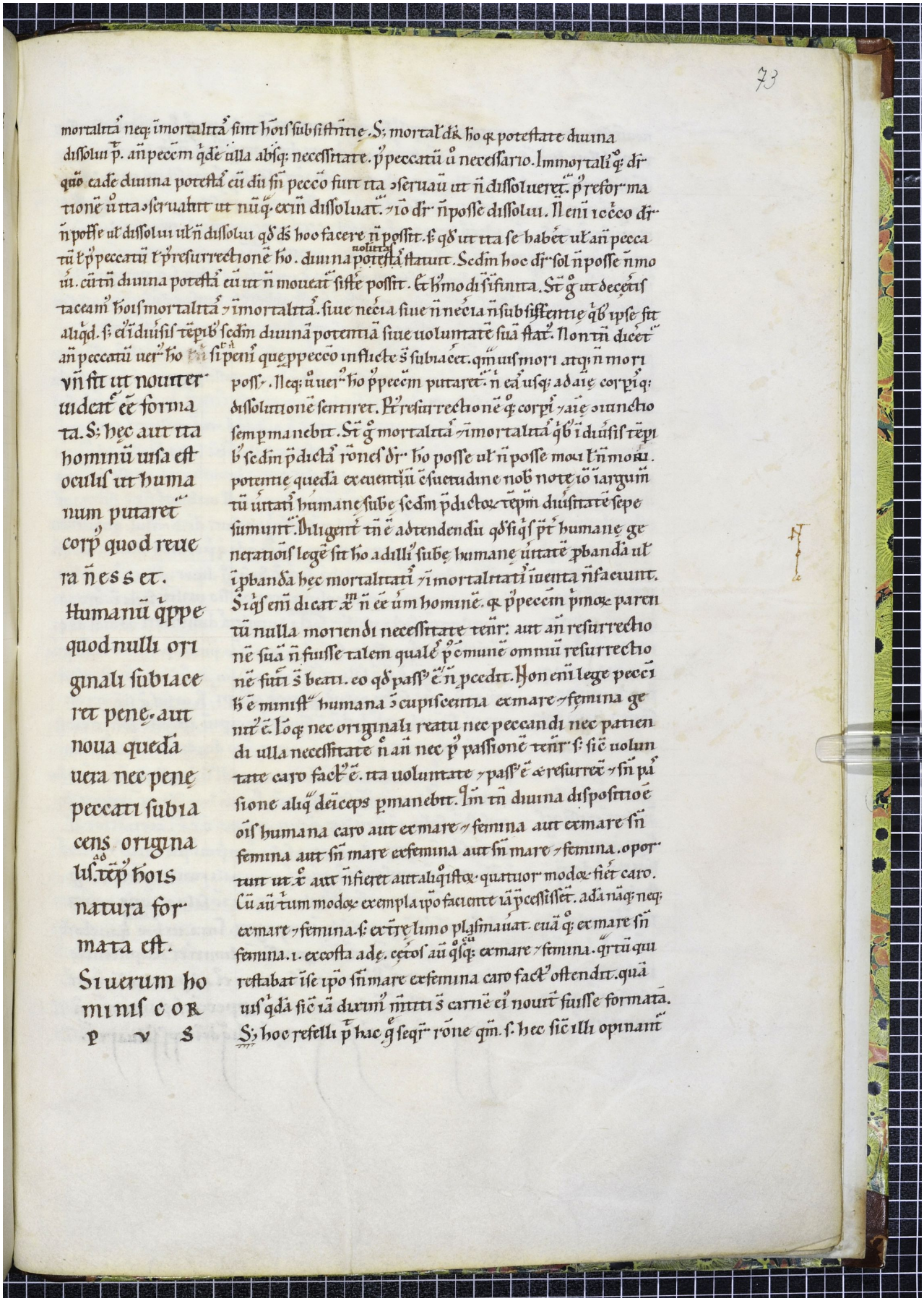

73

mortalitatem neque immortalitatem fuit hominis subsistentie. S; mortalitatem homo quoque potestate diuina dissoluere p. an peccatum quidem illa absque necessitate. p peccatum autem necessario. Immortalitatem quoque dicere quo cadere diuina potestatem cum diu sine peccato fuit ita seruauit ut non dissolueret. p reformationem autem ita seruabit ut nunquam eam dissoluat. ⁊ ideo dicere non posse dissolui. Non enim ideo dicere non posse ut dissolui ut non dissolui quod dicis hoc facere non possit. s; quod ut ita se habet ut an peccatum p peccatum p resurrectionem homo. diuina potestas statuit. Secundum hoc dicere sol non posse nimoui. cum diuina potestas eum ut non moueat sistere possit. Et hmodi sifinita. Sed quoniam ut decetis taceam hominis mortalitatem ⁊ immortalitatem. siue necessitas siue non necessitas non subsistentie quibus ipse sit aliquid. s; eis diuisis temporibus secundum diuinam potentiam siue uoluntatem suam stat. Non tamen dicere an peccatum uere homo si penitentia quemque peccato inflicte subiacet. quamuis mori atque non mori possit. Neque autem uere homo propter peccatum putaret. non eam usque ad animae corporis quod dissolutionem sentiret. Et resurrectione quoque corporis ⁊ anime immortalis semper manebit. Sed quoniam mortalitatem ⁊ immortalitatem quibus in diuisis temporibus secundum predictam rationes dicere homo posse ut non posse mori ut non mori. potentiae quedam excellentium consuetudine nobis notae. ideo iarguimentum utitatem humanae subsecundum predictorum temporum diuisitatem sepe sumunt. Diligenter tamen adtendendum quod siquis pro humanae generationis lege sit homo a dilli subsecutae humanae utitate phanda ut in phanda hec mortalitatem ⁊ immortalitatem inuenta non facunt. Si quis enim dicat ante non esse unum hominem. quod propter peccatum primorum parentum nulla moriendi necessitate tenetur. aut an resurrectionem sua non fuisse talem quale post communem omnium resurrectionem fuit s beatum. eo quod passio esset non peccatum. Non enim lege peccati hominem ministrat humana concupiscentia ex mare ⁊ femina generatur. Loquitur nec originali reatu nec peccandi nec patiendi ulla necessitate non an nec per passionem tenetur s: sicut uoluntate caro facta est. ita uoluntate ⁊ passio est et resurrexit ⁊ sine passione aliquid deiceps permanebit. Quamuis tamen diuina dispositio omnis humana caro aut ex mare ⁊ femina aut ex mare sine femina aut sine mare ex femina aut sine mare ⁊ femina. oportuit ut ante aut non fieret aut aliquistorum quatuor modorum fiet caro. Cum autem tum modorum exemplaria propo facientem iam processisset. adam namque neque ex mare ⁊ femina s: ex terre limo plasmauit. euam quoque ex mare sine femina. i. ex costa adae. cetos autem quisque ex mare ⁊ femina. quatenus quo restabat ipse ipso sine mare ex femina caro facta ostendit. quamuis quidem sicut iam dictum nitiri s carnem eius nouum fuisse formatam. S; hoc refelli p hac quoque sequentem rationem quam. s. hec sicut illi opinantur

Vnsit ut nouum uident esse formata. S; hec autem ita hominum ursa est oculis ut humanum putaret corpus quod reuera non esset. Humanum quoque quod nulli originali subiaceret pene. aut noua quedam uera nec pene peccati subiacens originalis. tempus hominis natura formata est. Si uerum hominis corpus